

Sygn. akt IV K 652/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 11 września 2017 roku

Sąd Rejonowy Szczecin-Centrum w Szczecinie w IV Wydziale Karnym

w składzie:

Przewodniczący: SSR Artur Witek

Protokolant: Joanna Marczyńska

przy udziale asesora Prokuratury Rejonowej Szczecin - Śródmieście w Szczecinie Józefa Pawłowicza

po rozpoznaniu w dniu 11 września 2017 roku sprawy

T. G.

urodz. (...) w L., syna P. i S. z domu Z.,

oskarżonego o to, że:

w dniu 30 października 2015 roku w S. przy ul. (...) przywłaszczył powierzoną mu rzecz ruchomą w postaci odkurzacza (...) o numerze seryjnym (...) typu (...) o wartości 1700 złotych na szkodę R. R. (1),

tj. o czyn z art. 284 § 2 k.k.

I. uznaje T. G. za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu i za ten czyn na podstawie art. 284 § 2 k.k. wymierza oskarżonemu karę 5 (pięciu) miesięcy pozbawienia wolności.

II. Na podstawie art. 46 § 1 k.k. orzeka wobec oskarżonego obowiązek naprawienia części szkody wyrządzonej przestępstwem, poprzez zapłatę na rzecz R. R. (1) kwoty 130 (stu trzydziestu) złotych.

III. Na podstawie art. 45 § 1 k.k. orzeka wobec oskarżonego przepadek korzyści majątkowej osiągniętej z popełnienia przestępstwa w kwocie 120 (stu dwudziestu) złotych.

IV. Na podstawie art. 627 k.p.k., art. 2 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 23 lipca 1973 roku o opłatach w sprawach karnych zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa (Sądu Rejonowego Szczecin – Centrum w Szczecinie) koszty sądowe, w tym opłatę w wysokości 120 (stu dwudziestu) złotych.

Artur Witek

Sygn. akt IV K 652/17

UZASADNIENIE

W dniu 30 października 2015 w S. przy ul. (...) T. G. zawarł z R. R. (1), prowadzącym działalność gospodarzą pod nazwą (...), umowę wynajmu odkurzacza piorącego (...) o wartości 1700 złotych na okres czterech godziny. Zapłacił z tego tytułu kwotę 39 złotych. Po odebraniu sprzętu udał się razem z F. K. do lombardu (...) w S. przy al. (...). Na miejscu, towarzyszący mu kolega, podpisał umowę pożyczki lombardowej nr (...) w wysokości 250 złotych, zobowiązując się do spłaty kwoty 255 złotych w dniu 31 października 2015 roku. Strony ustaliły, że zabezpieczenie rzeczowe będzie stanowił

odkurzacza wynajęty przez T. G.. Pożyczka nie została zwrócona w terminie. Mężczyźni nie odebrali zastawionego sprzętu.

Dowody : - protokoły zeznań R. R. (1) – k. 8, 23, 57

- umowa pożyczki lombardowej nr (...) – k. 16,
- kserokopia dowodu osobistego – k. 27,
- umowa wynajmu odkurzacza piorącego – k. 28-30,
- protokół wyjaśnień T. G. – k. 130-131,
- protokół zatrzymania rzeczy – k. 2-5.

W dniu 2 listopada 2015 roku R. R. (1) poszedł do siedziby lombardu (...) przy ul. (...) w S. w celu odnalezienia wynajętego odkurzacza. Na miejscu rozpoznał oferowany do sprzedaży sprzęt, który uprzednio wypożyczył T. G.. Poinformował pracownika lombardu, że jest jego właścicielem. Następnie uzgodnił z nim, że zapłaci kwotę 130 złotych za jego odzyskanie. Po jej uiszczeniu, odebrał odkurzacza.

Dowody : - protokół zeznań R. R. (1) – k. 8, 23

- protokół zatrzymania rzeczy – k. 2-5,
- protokół wyjaśnień T. G. – k. 130-131.

T. G. urodził się w (...) roku. Jest kawalerem, ojca małoletniego dziecka. Legitymuje się wykształceniem gimnazjalnym. Aktualnie odbywa karę pozbawienia wolności. Nie posiada wartościowych przedmiotów majątkowych. Był dziewięciokrotnie skazywany za przestępstwa przeciwko mieniu, po raz ostatni wyrokiem Sądu Rejonowego w Wejherowie z dnia 29 marca 2017 roku, sygn. akt II K 254/14 za przestępstwo z art. 286 § 1 k.k. na karę 6 miesięcy pozbawienia wolności.

Dowody: - protokół przesłuchania T. G. – k. 130,

- dane osobopoznawcze – k. 143,
- dane o karalności – k. 139.

Powyższy stan faktyczny ustalony został w oparciu o wyjaśnienia T. G., zeznania R. R. (1) i M. P., a także treść dokumentów w postaci umów wynajmu oraz pożyczki lombardowej, protokołu zatrzymania rzeczy, danych o karalności i osobopoznawczych.

T. G. przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu. Potwierdził fakt zawarcia w dniu 30 października 2015 roku umowy z R. R. (1), która dotyczyła wynajmu odkurzacza piorącego (...) na czas 4 godzin. Wyjaśnił, że następnie udał się razem z F. K. do lombardu w celu jego sprzedaży. Oskarżony nie pamiętał, za jaką kwotę to nastąpiło. Pieniędźmi się podzielili. Zadeklarował chęć dobrowolnego poddania się karze. W piśmie z dnia 7 lipca 2017 roku określił proponowany jej wymiar na 5 miesięcy pozbawienia wolności.

Sąd uznał wyjaśnienia T. G. za wiarygodne, bowiem znalazły potwierdzenie w relacjach pozostałych przesłuchanych w sprawie osób. Korespondowały nadto z treścią dokumentów w postaci protokołów zatrzymania rzeczy i umów, których przedmiotem był odkurzacza piorący. W toku postępowania nie ujawniono jakichkolwiek okoliczności, mogących wywołać wątpliwości co do zgodności z prawdą stanowiska oskarżonego w przedmiocie sprawstwa zarzucanego mu czynu.

Podobnie potraktowano zeznania R. R. (2). Pokrzywdzony rzeczowo i szczegółowo przedstawiał swoje spostrzeżenia. Znalazł one oparcie w treści dokumentów oraz wersji oskarżonego. Świadek jest osobą obcą wobec T. G.. Brak jest przesłanek wskazujących na to, aby posiadał interes w jego bezpodstawnym obciążaniu.

Nie w pełni przekonujące okazały się natomiast relacje F. K., z uwagi na ich labilność i częściową sprzeczność z innymi dowodami. Świadek wycofał się z pierwotnych zeznań, nie przedstawiając rozsądnego uzasadnienia. Z kolei będąc przesłuchiwany w charakterze podejrzanego, przyznał się do pomocy w sprzedaży odkurzacza. Jego zapewnienia na temat okoliczności zawarcia umowy wynajmu rzeczy nie znalazły odzwierciedlenia nie tylko w treści dokumentu, ale również wyjaśnieniach T. G.. Poza tym według pokrzywdzonego osobą, której użyczony został sprzęt, był oskarżony, a nie świadek. Wątpliwości budziły także sugestie F. K., jakoby przekazał koledze dowód osobisty i pozostał na zewnątrz lombardu w czasie załatwiania formalności, gdyż pozostają one w sprzeczności z adnotacjami widniejącymi w umowie. Takie zachowanie, należałoby ocenić jako nieracjonalne, skoro do wypłaty pieniędzy potrzebny był podpis pożyczkobiorcy, który przecież udał się do siedziby firmy (...) razem z T. G..

Waler wiarygodności przypisany został zeznaniom M. P., ponieważ były zgodne z pozostałym materiałem dowodowym. Wiedzę na temat zdarzenia uzyskał on w związku z wykonywaniem obowiązków służbowych. Świadek jest osobą obcą wobec oskarżonego.

Nie miały znaczenia zeznania K. D., bowiem nie dotyczyły okoliczności istotnych dla rozstrzygnięcia sprawy.

Wątpliwości nie budziły dokumenty w postaci umów wynajmu i pożyczki lombardowej, protokołu zatrzymania rzeczy, danych o karalności oraz osobopoznawczych. Sporządziły je uprawnione osoby, w odpowiedniej formie. Strony nie kwestionowały ich treści.

Zgromadzony materiał dowodowy wskazuje, że T. G. w dniu 30 października 2015 roku w S. wynajął od R. R. (1), prowadzącego działalność gospodarzą pod nazwą (...), odkurzacz piorący (...) o wartości 1700 złotych na okres czterech godzin. Następnie udał się razem z F. K. do lombardu (...) w S. przy al. (...), gdzie towarzyszący mu mężczyzna, podpisał umowę pożyczki w wysokości 250 złotych. Zabezpieczeniem jej spłaty stał się sprzęt wynajęty przez T. G.. Wierzytelność nie została uregulowana. Mężczyźni nie odebrali zastawionego odkurzacza.

T. G. swoim zachowaniem wyczerpał znamiona występku z art. 284 § 2 k.k. Przywłaszczył powierzoną mu do użycia cudzą rzecz ruchomą w postaci odkurzacza piorącego (...) rozporządzając nią jak właściciel. Wbrew umowie zawartej z R. R. (1), nie zwrócił sprzętu, ale oddał do lombardu jako zabezpieczenie spłaty pożyczki.

W sprawie nie zachodzą okoliczności wyłączające bezprawność czynu lub winę sprawcy. Zachowanie T. G. charakteryzuje społeczna szkodliwość, która przekracza stopień znikomy. Mając powyższe na uwadze, Sąd uznał go za winnego dokonania zarzucanego mu występku.

Przy wymiarze kary uwzględnił umiarkowaną jego społeczną szkodliwością. Za taką oceną przemawiała wartość przywłaszczonej rzeczy oraz korzyści osiągniętej przez sprawcę w wyniku nielegalnego rozporządzenia odkurzaczem i fakt odzyskania go przez właściciela. Jako okoliczność obciążającą potraktowano dziewięciokrotną karalność oskarżonego za przestępstwa przeciwko mieniu.

Z uwagi na to, że pokrzywdzony w celu odzyskania rzeczy przywłaszczonej przez T. G. poniósł szkodę, odpowiadającą kwocie 130 złotych zapłaconej za jej wydanie z lombardu, Sąd zobowiązał T. G. do jej naprawienia. Orzekł nadto przepadek pozostałej części osiągniętej przez niego korzyści majątkowej w postaci pieniędzy pochodzących z pożyczki, uzyskanej w wyniku ustanowienia zabezpieczenia na wynajętym odkurzaczu, wynoszącej 120 złotych.

Poczynione w sprawie ustalenia nie dały podstaw do warunkowego zawieszenia wykonania wymierzonej kary. Analiza dotychczasowej postawy sprawcy wyklucza uznanie, aby środek probacyjny był wystarczający dla osiągnięcia jej celów. Zachowanie, którego dopuścił się T. G., nie miało charakteru incydentalnego. Był on dotychczas dziewięciokrotnie karany za przestępstwa przeciwko mieniu. Tym samym należy go traktować jako sprawcę wyjątkowo niepoprawnego

i niezmiennie lekceważącego obowiązujący porządek prawny. Wymierzenie represji o charakterze bezwzględny podyktowane jest nie tylko względami prewencji indywidualnej, ale także wymogami w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa. Zawieszenie wykonania kary wobec osoby, która wielokrotnie dopuściła się tożsamy zachowań, stanowiłoby przykład niewychowawczy.

Konsekwencją uznania oskarżonego za winnego popełnienia zarzucanego mu przestępstwa stało się obciążenie go kosztami procesu. Wysokość należności na rzecz Skarbu Państwa uzasadnia przekonanie o możliwości ich uiszczenia przez T. G. bez uszczerbku dla własnego utrzymania, zważywszy w szczególności na zdolność do podjęcia pracy zarobkowej na terenie jednostki penitencjarnej.

SSR Artur Witek